

[Povl Brøndsted]

aters fremtid, er helt åbenbart. Der vil jeg meget gerne fastholde ministeren på hans løfte om i et svar på spørgsmål, at den struktur og den organisation, der skal være for det turnerende teater, respekterer det forhold, at det turnerende teater, som vi har kendt det, bygger på private aktiviteter og private institutioners aktivitet. Derfor er det noget meget væsentligt, at man ikke her bryder den tradition, der er for, at Det Rejsende Landsteater er et teater, der har en stor og bred folkelig baggrund. Det vil være forkert, hvis de kommende forhandlinger er med til at kommunalisere eller amtskommunalisere det, der hidtil virkelig har eksisteret på en folkelig baggrund, og derfor er en af de ting, jeg vil holde ministeren fast på løftet om, at det sker igennem nogle forhandlinger med respekt for den struktur, vi kender.

Teaterrådet fortsætter vi med, men jeg har den tro, at Teaterrådet får en knap så enevældig status, som det har haft. Alene det, at ministeren kan gøre sine synspunkter gældende, er udmærket, og jeg mener også, det er godt, at der kommer et kontaktnudvalg bag Teaterrådet, sådan at der kan blive taget hensyn til alle de forskellige interesser, der er for de store midler, Teaterrådet kommer til at råde over. Der er nogle aktiviteter af høj kvalitet, der har følt, at de måske ikke altid blev tilgodeset tilstrækkeligt, fordi det var lidt feinschmeckervurdering, der lå bag de bevillinger, der blev givet. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at der er en kontaktgruppe, som kan være med til at pege på aktiviteter, der også har en teaterkulturel betydning.

I den forbindelse kunne jeg måske godt have ønsket, men erkender, at det var der ikke interesse i, at amterne havde haft nogle pladser i det kontaktnudvalg, for jeg synes også, at de har en interesse i den måde, der disponeres på i Teaterrådet.

Vi kan sige som det overordnede, at vi har bevaret de faste tilskud. Vi regner med at kunne bevare den høje kvalitet, og vi tror samtidig på, at der er blevet nogle områder, hvor dansk teaterliv kan få mulighed for at udvikle sig og forny sig over i andre genrer, andre måder at drive teater på. Det skal ikke være sådan, at en ny teaterlov skal forhindre udvikling og fornyelse.

På den baggrund er vi fra Venstres side glade for, at vi nåede så langt, som vi gjorde. Vi tror ikke, det bliver den helt store revolution i dansk teaterliv, men vi tror, vi her har fået noget, der

kan styres, og noget, der kan være med til at udvikle dansk teater på en sådan måde, at dets betydning for dansk kulturliv fastholdes.

Glistrup (FP):

Ved denne debat om de to teaterlovsforslag er det faldet i min lod at give noget af begrundelsen for, hvorfor Fremskridtshjertets renhed er at ville et tifoldigt nej til det, som der nu skal tages stilling til, nemlig 8 ændringsforslag i dag og de to hovedafstemninger ved tredje behandling om nogle dage. Og det er jo en meget let opgave at begrunde, hvorfor der så ganske klart af ethvert retsindigt menneske må stemmes rødt de ti gange, der er tale om.

Begrundelserne i så henseende er jo givet meget udførligt af Fremskridtspartiets ordførere ned gennem årene, frem for nogen, primus inter pares, af hr. Poulsgaard, som jo så mange gange så klart analyserende og dybtgående og fremragende intellektuelt har påvist, hvorfor vi absolut ikke skal indlade os på noget som det, man ved disse ti afstemninger vil have os til at stemme for.

Men nu er jo opgaven den, at det ikke er en Fremskridtsforsamling, jeg står og taler i, men en hedningeforsamling, hvor omgivelserne alene består af 7 socialistpartier. Og når man skal ud på den missionsmark, som jeg befinder mig på her, må det for at kunne danne et grundlag for dialog derfor være rigtigt at begynde med at kommentere tre udtalelser fra fremtrædende socialister om det emne, vi her behandler, og tage sit udgangspunkt i dem.

Lad mig begynde med Socialdemokratiets ordfører. Hun præciserede her i dag, hvad sikkert alle Fremskridtsfolk er 100 pct. enige med hende i, at det virkelig hører til de store, gode, dejlige livsoplevelser at sidde i teaterrummet og kunne koncentrere sine følelser, sin begejstring, sin sorg og sin forstand om det, der udrettes af de dygtige oppe på scenen, uden at man bliver afbrudt hverken af babyskrål eller telefonens ringen, eller hvad det var, der blev henvist til. Det er jo så sandt, så sandt. Lige så vel som jeg er glad og lykkelig for, at jeg står på denne talerstol iført et par bukser, lige så vel som jeg er glad for, at jeg spiste et pragtfuldt stykke wienerbrød til morgenmad, lige så vel som jeg var glad for det meget intellektuelt udfordrende og spændende skakparti, jeg deltog i i går. Det er alt sammen noget, der er med til at